

W

nowej roli

Miesięcznik
Rolniczy

ISSN 2300-4487
Nr 5(73) maj 2017

Tegoroczne zbiory zagrożone?

- sadownicy alarmują

str. 6

Doceniamy swoje

- smakuj lokalnie!

str. 8-9

Zapomniane warzywa

- zapomniane smaki

str. 15

Spis treści

Aktualności

Prawo łowieckie

.....str. 4

Ubój gospodarczy

.....str. 4

Uwaga na kleszcze

.....str. 5

Izby rolnicze o wiejskich aptekach

.....str. 5

Działania izby rolniczej

.....str. 6

Prawnik radzi

Zasiedzenie

.....str. 7

Temat numeru

Doceniamy swoje - smakuj lokalnie!

.....str. 8-9

Dobre praktyki w rolnictwie

Pszenżyto jare

.....str. 10

Rabat Rolniczy

.....str. 11

Pasze z użytków zielonych

.....str. 12-13

Zmiany w PROW 2014-2020

.....str. 13

Ubezpieczajmy się u siebie

Ubezpieczenie kierowcy i pasażerów

.....str. 14

Informacje z rynku „Zjazdowa”

Zapomniane warzywa

.....str. 15

Smaki i pasze z regionu

Buczkowska truskawka

.....str. 16

Miesięcznik Rolniczy

Redakcja:

Materiały do gazety

Sylwia Skulimowska – 604 627 197

sylwia.skulimowska@izbarolnicza.lodz.pl

Reklama

Piotr Kociołek – 692 467 000

piotr.kociolek@wp.pl

Zdjęcie na okładce: IRWL

Redakcja i wydawca nie ponoszą odpowiedzialności za treść tekstów i reklam dostarczonych przez Instytucje współpracujące.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo ich skracania, redagowania i umieszczenia na stronie

www.izbarolnicza.lodz.pl

Nakład: 10 000 egz. ISSN 2300 - 4487

Wydawca: SAM-ROL Sp. z o. o.,

ul. Północna 27/29, 91 – 420 Łódź,

tel. 42 632 70 21

Projekty i druk:

www.tagraf.pl

Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego

ul. Północna 27/29 91-420 Łódź

tel. 42 632-70-21 fax 42 632-70-31

Izba Rolnicza
Województwa Łódzkiego

BIURA POWIATOWE

Powiat	Przewodniczący / Delegat	Adres biura	Telefon
Belchatów	Janusz Frydrychowski Marcin Śmiałkowski	Urząd Gminy ul. Kościuszki 13 97-400 Belchatów, pokój nr. 9	511 124 504
Brzeziny	Eugeniusz Supera Dorota Kołodziejczyk	UG Brzeziny, ul. Sienkiewicza 16 A 95-060 Brzeziny	510-474-851
Kutno	Włodzimierz Jaworski Andrzej Górczyński	ul. Podrzeczna 18, pok.117 siedziba BGŻ, 99-300 Kutno	510-474-825
Łask	Bronisław Węglewski Marek Krawczyk	ul. Narutowicza 17 98-100 Łask	510-474-871
Łęczyca	Małgorzata Gabryelczak Dariusz Kowalczyk	ul. Przedrynek 2, parter 99-100 Łęczyca	510-474-725
Łowicz	Jan Znyk Donata Wrona	ul. Starościńska 1, pok. 213 99-400 Łowicz	510-474-800
Łódź-Wschód	Jan Woźniak Bogdan Salata	UG w Andrespolu ul. Rokicińska 126 95-020	510-474-874
Opoczno	Marian Kacprzak Krzysztof Juszyński	ul. Kowalskiego 2 26-300 Opoczno	510-474-870
Pabianice	Czesław Dzierżawski Jan Chojecki	ul. Piłsudskiego 34 95-200 Pabianice	510-474-865
Pajęczno	Jacek Koziński Łukasz Wojtaszczyk	ul. 1 Maja 13/ 15, pok. nr 14 98-330 Pajęczno	510-474-813
Piotrków Tryb.	Tomasz Kowalski Bogdan Pietrykowski	Starostwo Powiatowe, Al. 3-go Maja 33 97-300 Piotrków Tryb.	510-474-861
Poddębice	Ewa Bednarek Mariusz Gortat	GS Samopomoc Chłopska, ul. Kaliska 3/5 99-200 Poddębice	510-474-725
Radomsko	Andrzej Komala Andrzej Gruszczyński	ul. Kościuszki 6, 97-500 Radomsko, pok. nr 210	510-474-801
Rawa Maz.	Mariusz Cheba Małgorzata Rosa	ul. Kościuszki 5, pok. 58, 96-200 Rawa Maz.	510-474-850
Sieradz	Jan Kołodziejczyk Jerzy Wróbel	ul. POW 30, 98-200 Sieradz	511 124 538
Skierniewice	Andrzej Kowara Jacek Ossowicz	ul. Jagiellońska 32 96-100 Skierniewice	510-474-841
Tomaszów Maz.	Dariusz Kowalczyk Ewa Sygitowicz	ul. Św. Antoniego 41 pok. nr 20, 97-200 Tomaszów Maz.	510-474-862
Wieluń	Józef Stępień Krzysztof Wróbel	ul. Palestrancka 5/4 98-300 Wieluń	510-474-804
Wieruszów	Jerzy Karsznia Ryszard Starek	ul. Ludwika Waryńskiego 8, 98-400 Wieruszów	510-474-804
Zduńska Wola	Zenon Kowalski Krzysztof Jan Nowak	ul. Ceramiczna 10, 98-220 Zduńska Wola	510-474-793
Zgierz	Jerzy Kuzański Adam Michaś	MPGK w Zgierzu ul. Łęczycka 24, 95-100 Zgierz	510-474-738

TOWARZYSTWO
UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH
T U W

Nazwa Placówki	Adres biura	Telefon
Biurowo Regionalne w Łodzi	91-342 Łódź, ul. Swojska 4, lodz@tuw.pl	42/640-68-53 42/640-68-54
Oddział w Piotrkowie Tryb.	97-300 Piotrków Trybunalski, Al. 3 Maja 33, piotrkowtrybunalski@tuw.pl	44/649-69-29 44/649-69 80
Oddział w Belchatowie	97-400 Belchatów, ul. Wojska Polskiego 27A, belchatow@tuw.pl	44/633-01-03
Oddział w Skierniewicach	96-100 Skierniewice, ul. Senatorska 25 skierniewice@tuw.pl	46/832-30-00 46/832-36-49
Oddział w Łowiczu	99-400 Łowicz, ul. Przyrynek 16, lowicz@tuw.pl	46/837-00-79
Oddział w Kutnie	99-300 Kutno, ul. Zduńska 9, kutno@tuw.pl	24/254-17-00
Oddział w Sieradzu	98-200 Sieradz, Rynek 19, sieradz@tuw.pl	43/822-33-99 fax:822-38-68
Oddział w Łęczycy	99-100 Łęczyca, ul. Przedrynek 8, leczyca@tuw.pl	24/721-01-61
Oddział w Radomsku	97-500 Radomsko, ul. Piłsudskiego 4 radomsko@tuw.pl	44/683-51-05 44/683-21-27

Rada Powiatowa Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Powiatu Tomaszowskiego

Powiat tomaszowski został utworzony w wyniku reformy administracyjnej państwa 1 stycznia 1999r. Leży w centralnej Polsce, w południowo wschodniej części województwa łódzkiego. Zajmuje powierzchnię 1026 km² (co stanowi 5,62% powierzchni całego województwa łódzkiego) i liczy 119,3 tys. mieszkańców. Na powiat składa się miasto Tomaszów Mazowiecki (41,3 km²; 64,5 tys. mieszkańców) oraz 10 gmin wiejskich z siedzibami w Będkowie, Budziszewicach, Czerniewicach, Inowłodzu, Lubochni, Rokicinach, Rzeczycy, Tomaszowie Mazowieckim, Ujeździe i Żelechlinku. Lasy zajmują tu ok. 31,7% powierzchni, użytki rolne 59,6%, a pozostałe grunty 8,7%.

Gleby na terenie powiatu są dość zróżnicowane z pewną dominacją najsłabszych gleb bielcowych klasy VI, V – kompleksy żytnej słabej oraz żytnej dobrej, zajmujące ok. 55 % powierzchni rolniczej powiatu. Około 43 % powierzchni zajmują gleby klas III a i III b oraz IV a i IV b – kompleksy pszennej wadliwej oraz żytnej bardzo dobrej. Ogólnie powiat ma korzystną sytuację w zakresie produkcji rolniczej. Niewielki udział mają gleby bagienne i torfowe, gleby brunatne i czarne ziemie.

Powiat tomaszowski obejmuje cztery regiony etnograficzne: rawski i opoczyński – dla których granicą jest rzeka Pilica – oraz obrzeża regionów piotrkowskiego i brzezińskiego. Kultura ludowa tych regionów zachowała do dziś wiele elementów dawnego rękodziela, sztuki ludowej i folkloru. W Smardzewicach (opoczyński region etnograficzny) odwiedzimy znakomitą koronczarkę Cecylię Król, tu też działa aktywnie, kultywujący regionalny folklor zespół ludowy „Smardzewianie”. Twarda słynie z często nagradzanego zespołu „Sami Swoi”, a w Ciebłowicach działają „Ciebłowianie” występujący w strojach opoczyńskich.

Dzisiaj w Rzeczycy odwiedzić możemy wycinarki Mariannę Zarębę i Genowefę Kosiacką-Bąk, ozdoby papierowe wykonuje Marianna Pawlak z Brzezin, która podobnie jak Marianna Pawlak z Sadykierza (gm. Rzeczyca) zajmuje się również haftem. Tradycję podtrzymują kapele ludowe i zespoły taneczne, w tym m.in. Kapela Gmajów z Gliny i Kapela Chabrów z Bobrowca (gm. Rzeczyca), „Ludowiaci od Będkowa” i „Fajne Babki” (gm. Będków) oraz „Łucybabki” z gminy Ujazd. Tradycje ludowe podtrzymują również, liczne w powiecie Koła Gospodyń Wiejskich. Warto także odwiedzić Ujazd, w którym mieszka Tadeusz Radomski, jedyny w powiecie kowal, który przy użyciu tradycyjnych metod tworzy ciekawe wyroby artystyczne. W 2000 r. po ponad 60 latach przerwy powrócono do organizacji **Dożynek Prezydenckich** w Spale, a także Hubertusa w Spalskich uważanych za najlepszą tego typu imprezę w Polsce. Od 2005 r. w okresie od maja do października w każdą drugą niedzielę miesiąca odbywa się Spalski Jarmark Antyków i Rękodziela Ludowego – impreza uhonorowana certyfikatem „Najlepszy Produkt Turystyczny 2007 r.” przez Polską Organizację Turystyczną

Powiat tomaszowski to w przeważającej mierze region rolniczy. Na tym obszarze działa Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego, której przedstawicielem jest Rada Powiatowa

Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Powiatu Tomaszowskiego. **Przewodniczącym Rady Powiatowej Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego w Tomaszowie Maz. jest Dariusz Kowalczyk, a Delegatem na Walne Zgromadzenie IRWŁ Ewa Sygitowicz.**

Rada Powiatowa IRWŁ Powiatu Tomaszowskiego składa się z 19 delegatów. W gminie, której powierzchnia użytków rolnych przekracza 4 tys. ha, wybiera się dwóch członków rady, natomiast gminy w których powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 4 tys. ha, wybiera się jednego członka rady, są to gminy: **Gmina Będków: Sławomir Rybak, Mirosław Sałata; Gmina Budziszewice: Grzegorz Grad; Gmina Czerniewice: Piotr Bielicki, Dariusz Kowalczyk; Gmina Inowłódz: Elżbieta Bernaciak; Gmina Lubochnia: Magdalena Skuza, Ewa Sygitowicz; Gmina Rokiciny: Wiesław Lewandowski, Ireneusz Sadowski; Gmina Rzeczyca: Adam Jankowski, Andrzej Kępa; Tomaszów Maz. Gmina.: Marian Sęk, Jan Tomanek; Tomaszów Maz. Miasto.: Kazimierz Fryziel; Gmina Ujazd: Sławomir Aleksandrowicz, Mariusz Kotynia; Gmina Żelechlinek: Rafał Dobrowolski, Paweł Rochala.**

Przedstawiciele Rady biorą czynny udział w szacowaniu szkód łowieckich wyrządzonych przez dziką zwierzynę na terenie naszego powiatu, wydają opinie w sprawie przekwalifikowania gruntów w formie uchwał na posiedzeniach rad.

Delegaci spotykają się 4 – 5 razy w roku na posiedzeniach rady powiatowej, na które zapraszani są przedstawiciele instytucji rolniczych m.in. z BP ARIiMR w Tomaszowie Maz., PT KRUS w Tomaszowie Maz., PIW w Tomaszowie Maz., ARR, ANR. Na posiedzeniach poruszane są również tematy dotyczące bezpieczeństwa publicznego w powiecie tomaszowskim (KPP w Tomaszowie Maz.) oraz zagrożeń pożarowych (Kampania edukacyjno – społeczna „Czad i ogień obudź czujność” – PSP w Tomaszowie Maz.). Tematyka spotkań dostosowana jest do bieżących wydarzeń, zaproszeni goście udzielają pełnych informacji w zakresie realizacji swoich działań.

Biuro Rady Powiatowej współpracuje z instytucjami rolniczymi na terenie naszego powiatu oraz Urzędami Gmin, udziela pomocy przy wypełnianiu wniosków o płatności bezpośrednie, organizuje wyjazdy na targi rolnicze oraz czynnie uczestniczy w imprezach kulturalnych. Biuro znajduje się w Tomaszowie Maz., w budynku Starostwa Powiatowego przy ulicy Św. Antoniego 41, pok. 20, 97-200 Tomaszów Maz., tel. 510-474-862, e-mail: pbirtm@wp.pl.

Zapraszamy we wtorek i piątek od 8:00 do 16:00 oraz w środę od 11:30 do 15:30.

Karolina Galińska

Specjalista ds. obszarów wiejskich i obsługi

Rady Powiatowej IRWŁ

w Tomaszowie Mazowieckim

Szanowni Państwo,

Rozpoczynamy jeden z trudniejszych okresów w naszej pracy. Tym bardziej trudny, że pogoda nie rozpieszcza i już dziś sadownicy, jako pierwsi, alarmują o stratach w swoich sadach. Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego wychodząc naprzeciw tym głosom skierowała apel do Wojewody Łódzkiego Pana Zbigniewa Rau o uruchomienie procedury szacowania strat, które wystąpiły w oziminach, uprawach sadowniczych i plantacjach truskawek. Drugie pismo, w związku z tą trudną sytuacją, skierowaliśmy do Pana Wiktora Szmulewicza – Prezesa Krajowej Rady Izb Rolniczych z apelem o podjęcie działań w sprawie skrócenia karencji do 7 dni w ubezpieczeniach upraw rolnych z dopłatami. Niestety napływają liczne głosy rolników z terenu, że pomimo podpisanej umowy, odszkodowania nie otrzymają. Rolnicy zwracają uwagę, że 14-dniowy termin karencji powoduje, że jeśli np. szkoda wywołana niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi nastąpiła w 10 dniu od podpisania umowy, ubezpieczyciel rozkłada ręce. O powyższych, jak również innych działaniach samorządu rolniczego mogą Państwo przeczytać na stronach 4, 5 i 6 miesięcznika W NOWEJ ROLI.

Polacy coraz częściej sięgają po produkty wyprodukowane lokalnie. Myślę, że ten trend i większa świadomość pochodzenia produktu oraz swego rodzaju lokalny patriotyzm to większa szansa dla lepszego rozwoju rolnictwa naszego regionu. Artykuł na ten temat i listę produktów tradycyjnych z województwa łódzkiego wpisanych na listę ministerstwa rolnictwa publikujemy na 8 i 9 stronie naszego miesięcznika. Zapraszam do lektury!

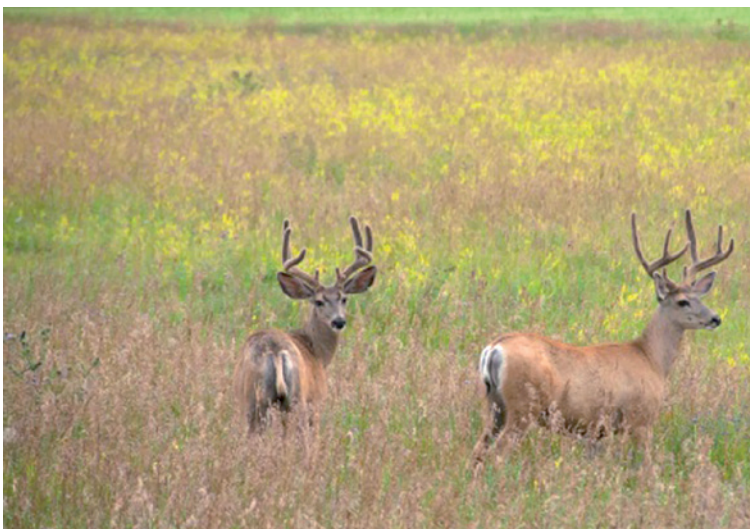
Dromis Tour Nagłowski

Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego

Konieczne pilne wprowadzenie w życie zmiany ustawy *Prawo łowieckie*

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych, realizując wniosek z VII Posiedzenia Krajowej Rady Izb Rolniczych, zwrócił się do Prezes Rady Ministrów Beaty Szydło o pilne podjęcie działań, które doprowadzą do wprowadzenia w życie zmiany ustawy Prawo łowieckie. W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 roku wygasły ważne zapisy ustawy Prawo łowieckie, konieczne jest jak najszybsze wprowadzenie przepisów ustawy dotyczących poszanowania własności ziemi rolników, wpływu środowiska rolniczego na tworzenie obwodów, w tym wypo-

wiadania umów dzierżaw kołom łowieckim na wniosek rolników. Ponadto uregulowania wymagają najważniejsze dla rolników sprawy, jak: szacowanie szkód przez niezależne podmioty, Fundusz odszkodowawczy ze źródłem finansowania, również z budżetu państwa, wpływ środowiska rolniczego na wielkość populacji zwierzyny.

Samorząd rolniczy zawniósł o doprowadzenie do jak najszybszego wejście w życie nowelizacji ustawy w kształcie uwzględniającym potrzeby rolników.

Źródło: KRIR

Będą zmiany w sprawie przepisów dotyczących uboju gospodarczego

W związku z wnioskiem z VII posiedzenia KRIR przesłanym 27 marca 2017 r. w sprawie zmiany przepisów dotyczących uboju gospodarczego Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi informuje:

Obowiązek posiadania kwalifikacji przez osoby dokonujące uboju zwierząt kopytnych (w tym słoń) w gospodarstwie oraz stosowanych w takich przypadkach metod uboju został ustanowiony w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2004 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt (Dz. U. Nr 205, poz. 2102, z późn. zm.). Uboj zwierząt kopytnych poza rzeźnią, w tym ubój na potrzeby własne, powinien być dokonywany tylko po uprzednim ich pozbawieniu świadomości przez przyuczonego ubojowca, tj. osobę która ukończyła 18 lat, ma wykształcenie co najmniej zasadnicze zawodowe oraz odbyła praktykę na stanowisku ubojowym pod nadzorem osoby posiadającej udokumentowany 3 - letni staż pracy na stanowisku ubojowym.

Określony w art. 34 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt obowiązek posiadania kwalifikacji przez osoby uśmiercające zwierzęta kopytne w gospodarstwie na własny użytek obowiązuje od 1 stycznia 1999 r.

W świetle obowiązujących przepisów ubój zwierząt kopytnych poza rzeźnią, w tym ubój na potrzeby własne, powinien być dokonywany przez osoby posiadające takie same kwalifikacje, jakich wymaga się od osób uprawnionych do zawodowego uboju.

Obecnie trwają prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt, który ma na celu wprowadzenie do krajowego porządku prawnego przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz. Urz. UE L 303 z 18.11.2009 r., str. 1). Przedmiotowy projekt jest przygotowywany do przedłożenia do rozpatrzenia przez Komitet Rady Ministrów.

Zgodnie z tym projektem przewiduje się zmianę przepisów w zakresie wymagań dotyczących kwalifikacji osób dokonujących uboju zwierząt w gospodarstwie na potrzeby własne. Zakłada się, że bezpłatne szkolenia osób zainteresowanych ubojem zwierząt na potrzeby własne będą organizowane przez powiatowych lekarzy weterynarii. Projekt ustawy zakłada uproszczony tryb uzyskiwania kwalifikacji w przypadku osób zainteresowanych ubojem zwierząt w gospodarstwie polegający na udziale w szkoleniu organizowanym przez powiatowego lekarza weterynarii bez obowiązku zdawania egzaminu i odbywania praktyki w rzeźni. Jednocześnie zostaną uchylone obowiązujące obecnie przepisy rozporządzenia w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt, w tym obowiązek zawodowego wykształcenia oraz odbycia praktyki na stanowisku ubojowym.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia nr 1099/2009 (własna konsumpcja domowa) zwierzęta inne niż drób, króliki i zające mogą być uśmiercone przez właściciela zwierzęcia lub inną osobę działającą na jego odpowiedzialność i pod jego nadzorem. Uśmiercanie i działania z nim związane muszą być przeprowadzane przez osoby posiadające odpowiedni poziom kwalifikacji co powinno zagwarantować wykonanie tych czynności w sposób nie powodujący u zwierząt niepotrzebnego niepokoju lub cierpienia. W opinii Ministerstwa Spraw Zagranicznych do projektowanej ustawy zaproponowane w niej rozwiązanie spełnia warunki wymagane tym rozporządzeniem.

Ostateczne rozstrzygnięcia dotyczące kwalifikacji osób dokonujących uboju zwierząt kopytnych poza rzeźnią na własne potrzeby gospodarstwa zapadną podczas prac legislacyjnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i będą mogły być stosowane dopiero z dniem jej wejścia w życie po zakończeniu prac legislacyjnych, tj. po uchwaleniu ustawy przez Parlament, podpisaniu przez Prezydenta RP i ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw."

Źródło: KRIR

CZĘŚCI DO CIĄGNIKÓW I MASZYN ROLNICZYCH

OLEJE I SMARY
ZOOTECNIKA
ART. OGRODNICZE
OPONY

"ASPOL"

95-200 Pabianice, Świątniki 61, www.aspol.agro.pl
tel. kom. 600 29 39 62, 600 99 03 89

TU KUPISZ
ORYGINALNE CZĘŚCI **URSUS**

URSUS

Uwaga na kleszcze!

KRUS informuje, że ponad 1 500 ubezpieczonych w KRUS w ciągu ostatnich dziesięciu lat doznało uszczerbku na zdrowiu wskutek zakaźnych chorób zawodowych roznoszonych przez kleszcze (w większości z powodu boreliozy). Łagodne zimy powodują korzystne warunki do rozwoju tych pajęczaków, co skutkuje ich wiosennym wysypem obserwowanym obecnie na terenie niemal całej Polski. Warto wiedzieć, jak należy postępować, aby ukąszenia uniknąć, a jeśli już do niego dojdzie – jak minimalizować

skutki kontaktu z tym niepozornym pajęczakiem. Obszary gdzie odnotowano najwięcej zachorowań na choroby zakaźne oznaczono kolorem pomarańczowym, wg danych Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Powszechnie uważa się, że kleszcze mogą występować jedynie na drzewach, w lesie i to tam niebezpieczeństwo kontaktu z nimi jest największe. Tymczasem spotkać je można na łąkach, nad rzekami i jeziorami, w zaroślach, a nawet na miejskich trawnikach. Ich największa aktywność, a zarazem największe ryzyko bycia przez kleszcza

ukąszonym, przypada na okres wiosenno - letni. Aby uchronić się przed skutkami ukąszenia należy powrocie do domu dokładnie sprawdzić, czy na ciele nie ma nieproszonego gościa. Jest to bardzo ważne, ponieważ ślina kleszcza zawiera substancje znieczulające, co utrudnia odnalezienie miejsca ukąszenia.

Jeśli doszło do ukąszenia, kleszcza należy jak najszybciej usunąć, najlepiej przy pomocy specjalnej pompki próżniowej lub wyciągnąć pęsetą - nie należy jednak próbować go wykręcać. Jeżeli kleszcz tkwi zbyt głęboko w ciele, powinno się niezwłocznie udać do lekarza. Usunięcie kleszcza w pierwszej dobie po ukąszeniu wielokrotnie zmniejsza prawdopodobieństwo zarażenia. Po upływie kilku lub kilkunastu godzin kleszcz zaczyna odżywiać się krwią żywiciela i wtedy może zarażać przenoszonymi przez siebie chorobami.

Okres inkubacji chorób wywoływanych przez kleszcze trwa od 2 do 32 dni. Gdy zatem doszło do zakażenia przez kleszcza, w miejscu ukąszenia na skórze pojawia się charakterystyczny rumień o średnicy od 1 cm do 1,5 cm, który w długim okresie czasu powiększa się do kilku centymetrów, po czym blednie od środka i zanika. W diagnostyce wystąpiły również przypadki, gdy rumień nie wystąpił, a kleszcz został niezauważony. Należy pamiętać, że borelioza wywołuje czasami objawy podobne do grypy, np.: stan podgorączkowy, bóle mięśniowo-stawowe, bóle głowy, osłabienie, nudności. Jeśli po ukąszeniu przez kleszcza wystąpią takie niepokojące objawy, bezwzględnie trzeba zgłosić się do lekarza w celu wykluczenia boreliozy bądź poddania się leczeniu w razie potwierdzenia choroby. Nieleczona borelioza może prowadzić do uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego i układu sercowo-naczyniowego.

Aby zmniejszyć ryzyko zakażenia chorobami odkleszczowymi należy:

- nosić szczelne obuwie i ubranie, zakrywające większość ciała,
- stosować środki odstraszające kleszcze,
- trzymać się z dala od miejsc, w których kleszcze zazwyczaj przebywają, takich jak wysokie trawy i tereny gęsto zakrzewione,
- po każdym pobycie w plenerze starannie obejrzyć swoje ciało - skórę głowy, uszy, szyję, a szczególnie miejsca w zagięciach rąk, kolan, pachwin itp.

Obecnie na rynku dostępna jest szczepionka przeciwko zakażeniu kleszczowym zapaleniem mózgu (KZM) - warto się z niej skorzystać. Nie istnieje jednak szczepienie chroniące przed zachorowaniem na boreliozę.

Źródło: KRUS

Izby rolnicze o wiejskich aptekach

Samorząd rolniczy wnioskuje o odrzucenie ustawy o zmianie ustawy - Prawo farmaceutyczne z dnia 7 kwietnia 2017 r. Zaproponowane w projekcie zapisy wpłyną negatywnie na dostępność i ceny leków dla mieszkańców wsi i obszarów wiejskich. Krajowa Rada Izb Rolniczych przeciwna jest każdemu projektowi legislacyjnemu, który ogranicza obrót lekami oraz działalność aptek i punktów aptecznych na obszarach wiejskich. Wprowadzanie tego typu rozwiązań zawsze odbywa się ze szkodą dla słabiej zaludnionych terenów rolniczych. W przedmiotowym projekcie nie wzięto również pod uwagę kwestii dostępu do leków dla 15 milionów mieszkańców wsi i mniejszych miejscowości.

Apteka ogólnodostępna nie ma w większości przypadków ekonomicznej racji bytu na obszarach wsi. Znajduje się zazwyczaj dopiero w pobliskiej miejscowości czy mieście. W praktyce, na każdą większą miejscowość z przyległościami przypada tylko jedna apteka. Proponowane rozwiązania takie jak kryteria demograficzno - geograficzne, limit 4 aptek czy apteka wyłącznie dla aptekarza zdecydowanie zmniejszają szansę na otwarcie kolejnej apteki w mniejszych miejscowościach. Niepożądaną sytuacją jest także funkcjonowanie tylko jednej apteki na danym obszarze. Prowadzi to do powstania lokalnych monopolii. Placówka taka mniejszą liczbę klientów rekompensuje sobie wyższymi marżami.

Wspomniane już kryterium demograficzno - geograficzne dla tworzenia nowych aptek dostępu do tych placówek jeszcze pogorszy. Na kwestię tę zwraca uwagę w opinii z dnia 16 grudnia 2016 r. Biuro Analiz Sejmowych: „W szczególności jednolite stosowanie przesłanek bez możliwego odstępstwa mogłoby doprowadzić na niektórych obszarach wiejskich, na których ludność jest zazwyczaj rozproszona i mniej liczna, że niektórzy zainteresowani mieszkańcy znajdują się poza rozsądnym zasięgiem lokalnym apteki i zostaną tym samym pozbawieni odpowiedniego dostępu do opieki farmaceutycznej. (...) W świetle powyższego należy uznać, że proponowany art. 99 ust. 3b ustawy w zakresie, w którym wprowadza wymóg, aby na dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki, liczba mieszkańców w danej gminie, w przeliczeniu na jedną aptekę ogólnodostępną, wynosiła co najmniej 3000 osób, może być uznany za sprzeczny z art. 49 TFUE, gdyż nie przewiduje wyjątków umożliwiających lokalizowanie aptek w sposób w pełni respektujący uwarunkowania lokalne.” Obecnie to technicy farmaceutyczni, a także prowadzone przez nich punkty apteczne w dużej mierze zaopatrują wieś w leki. Samorząd rolniczy jest również przeciwny ograniczaniu obrotu pozaaptecznego. W sytuacji braku aptek czy punktów aptecznych to sklepy stają się jedynym źródłem zaopatrzenia w podstawowe leki na obszarach wiejskich.

Ostatnimi czasy zarysowała się niepokojąca tendencja wprowadzania ograniczeń obrotu lekami na obszarach wiejskich. Tymczasem regulacje obrotu lekami i działalności aptek powinny uwzględniać skutki dla słabiej zaludnionych obszarów Polski a nie przyjmować tylko perspektywę dużych miast.

Źródło: KRIR

Działania izby rolniczej

Zarząd Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego w składzie: Bronisław Węglewski - Prezes IRWŁ, Andrzej Komala - Wiceprezes IRWŁ, Członkowie Zarządu: Ewa Bednarek, Mariusz Cheba, Dariusz Kowalczyk na bieżąco obserwuje sytuację w rolnictwie, wydaje na wniosek gmin opinie w sprawie przekształcenia grun-

tów leśnych na cele nieleśne i gruntów rolnych na cele nierolnicze oraz na wniosek rolnika wydaje opinie w sprawie zakupu w obrocie prywatnym nieruchomości rolnej. Należy zaznaczyć, że Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego współpracuje z instytucjami sektora rolniczego. W oma-

• projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadań związanych z ustanowieniem dalszych tymczasowych nadzwyczajnych środków wsparcia dla producentów niektórych owoców i warzyw w związku z kontynuacją zakazu ich przywozu z Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej.

W dniu 26.04.2017r. Zarząd IRWŁ przesłał do Komisji Europejskiej ankietę na temat „Modernizacja i uproszczenie wspólnej polityki rolnej (WPR). W dniu 26.04.2017r. Zarząd IRWŁ mając na uwadze liczne sygnały od rolników wystąpił do Prezesa KRIR o pilne podjęcie działań mających na celu skrócenie okresu karencji z 14 do 7 dni w ubezpieczeniach upraw rolnych z dopłatami.

W dniu 26.04.2017r. Zarząd IRWŁ mając na uwadze sygnały od rolników wystąpił z pismem do Wojewody Łódzkiego o uruchomienie procedury związanej ze szacowaniem strat, które wystąpiły w oziminach, uprawach sadowniczych i plantacjach truskawek. W ostatnich dniach na terenie kraju a także w województwie łódzkim wystąpiły spadki temperatury poniżej zera oraz opady śniegu.

Szkolenia/wyjazdy studyjne

W dniach 19.04-21.04.2017 r. odbyła się czwarta wizyta studyjna w ramach projektu SME ORGANICS. Jej celem było poznanie dobrych praktyk z sektora żywności ekologicznej, wymiana doświadczeń oraz zaprezentowanie Regionalnych Diagnoz opracowanych przez partnerów projektu. W wizycie wzięło udział 4 interesariuszy z regionu: Arkadiusz Kartus – właściciel gospodarstwa sadowniczego, Jerzy Kuzański – Dyrektor Biura Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego, Tomasz Olejnik i Elżbieta Sobiecka – przedstawiciele Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności Politechniki Łódzkiej oraz przedstawiciele Województwa Łódzkiego. Pierwszego dnia każdy partner prezentował Regionalną Diagnozę z sektora żywności ekologicznej. Dokument ten zawiera mocne i słabe strony regionu w czterech obszarach: produkcji/przetwórstwie; komercjalizacji/marketingu; doradztwie/szkoleniu oraz zarządzaniu łańcuchem wartości. Celem dokumentu jest zdiagnozowanie wyzwań regionu i zaproponowanie wstępnych rozwiązań, które zostaną szczegółowo opracowane w Ekologicznym Regionalnym Planie Działań.

Posiedzenia Rad Powiatowych IRWŁ

W omawianym okresie odbyły się 2 posiedzenia Rad Powiatowych IRWŁ (w dniu 6.04.2017r. w Wieruszowie, w dniu 21.04.2017r. w Kutnie). Członkowie omówili aktualną sytuację na rynkach rolnych a przedstawiciele instytucji sektora rolnego przedstawili informacje na temat m.in.:

- zasad wypełniania wniosków o dopłaty obszarowe w 2017r.,
- programów pomocowych dla gospodarstw rolnych w nowym PROW 2014-2020,
- ubezpieczeń upraw rolnych,
- ubezpieczeń rolników.

Konferencje/ targi/ spotkania

Również w tym roku nie zabrakło stoiska Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego na jubileuszowych targach Agrotechnika w dniach 22-23.04 2017r. w Bratoszowicach. Podczas uroczystego otwarcia z okazji jubileuszu

Prezes IRWŁ Bronisław Węglewski wręczył 2 puchary w kategoriach: „Maszyna Targów Agrotechnika 2017” i „Ciągniki Rolnicze”

targów Włodzimierz Lewandowski - dyrektor Łódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Bratoszowicach podziękował honorowym gościom, wystawcom i zwiedzającym za lata dobrej współpracy. Przedstawiciele wystawców, instytucji (m.in. Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego) otrzymali ryciny przedstawiające siedzibę ośrodka. Zwiedzający na terenach wystawowych mogli zobaczyć bogatą ofertę ciągników, maszyn rolniczych, kolektorów słonecznych, kotłów CO, wyrobów artystów ludowych, roślin, krzewów ozdobnych. Natomiast w niedzielę Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Bronisław Węglewski wręczył puchar za zajęcie III miejsca w kategorii „Maszyna Targów Agrotechnika 2017” dla zgrabiarki R + 420 – producent KONGSKILDE – prezentowanego przez Agromarket JARYSZKI Oddział w Kutnie oraz w kategorii „Ciągniki Rolnicze” wręczył puchar za zajęcie III miejsce dla ciągnika rolniczego LOVOL 504 – producent FOTON – prezentowanego przez AGRO-MOTORS Sp. z o.o. w Głownie.

W dniach 24-25.04.2017r. z ramienia Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Dyrektor Biura – Jerzy Kuzański oraz Główna Księgową – Małgorzata Średzińska uczestniczyli w spotkaniu Zarządów, Dyrektorów oraz Księgowych Wojewódzkich Izb Rolniczych organizowanym przez KRIR. Spotkanie odbyło się w Olsztynie. Rozmawiano m.in. o ustawie o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa; stanie zagospodarowania gruntów z ZWRSP; zmianie obszarów OSN i wymogach dla rolnictwa z tym związane po 2018r; szacowaniu szkód łowieckich i współpracy z kołami łowieckimi.

Inne

- Miesięcznik Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego „W NOWEJ ROLI” od marca 2016r. w nowej odsłonie bezpłatnie trafia do rolników, mieszkańców wsi województwa łódzkiego.

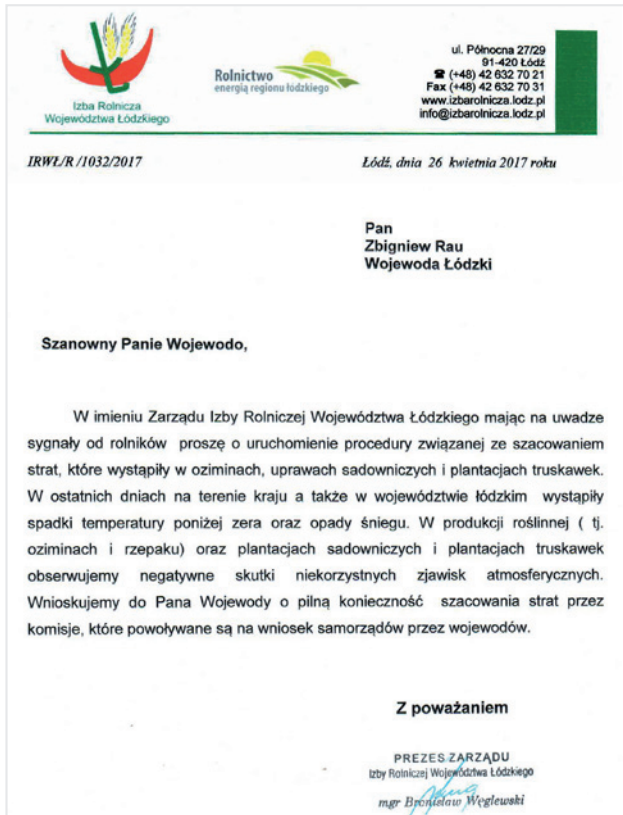
- Prawnik Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego **udziela bezpłatnie** porad prawnych dla rolników. W omawianym okresie zostało udzielonych 35 porad.

Wszystkie działania, interwencje podejmowane przez Zarząd Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego oraz informacje na temat sytuacji w rolnictwie są dostępne na stronie internetowej IRWŁ www.izbarolnicza.lodz.pl.

Beata Rzewuska

Specjalista ds. organizacji rynków rolnych i szkoleń

Doradca rolno-środowiskowy

wianym okresie Zarząd IRWŁ wydał również opinie do:

• projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich. Zarząd po zapoznaniu się z treścią przedmiotowego projektu ustawy wydał opinię negatywną. Mimo, że istnieje możliwość zwiększenia do 65% dotacji do ubezpieczeń upraw rolnych - powszechne ubezpieczenia rolne nie staną się faktem oczywistym. Z 65% dotacji do ubezpieczeń będzie można skorzystać tylko w przypadku ubezpieczenia od pełnego pakietu 10 ryzyk. W województwie łódzkim nie ma zagrożenia lawinowego, zagrożenia powodziowego, zagrożenia obsunięcia ziemi itp. Występuje np. zagrożenie wiosennych przymrozków, zagrożenie suszą ewentualnie zagrożenie gradobiciem jednak w małej skali. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że wprowadzenie składki ubezpieczeniowej w zakresie 9%, 12% i 15% sumy ubezpieczenia spowoduje ok 100% wzrost składki ubezpieczeniowej.

NA CZYM POLEGA ZASIEDZENIE?

Zasiedzenie jest jedną z form nabycia prawa własności nieruchomości. Nabycie prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia następuje z mocy prawa, po spełnieniu, określonych przepisami prawa, przesłanek. Zatem nabycie prawa bez żadnego odszkodowania. Instytucja zasiedzenia została uregulowana w art. 172 kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 172. § 1 k.c. posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba, że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Zgodnie z § 2 art. 172 k.c. po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Zatem ustawodawca przewidział konieczność spełnienia kilku przesłanek aby nabyć prawo własności nieruchomości w drodze zasiedzenia.

Pierwszą przesłanką jest samoistne posiadanie nieruchomości.

Co zatem oznacza samoistne posiadanie nieruchomości?

Kiedy jej posiadacz zostanie uznany za posiadacza samoistnego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że w prawie wyróżnia się *posiadanie samoistne* oraz *posiadanie zależne*. Zgodnie z art. 336 kodeksu cywilnego posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (*posiadacz samoistny*), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (*posiadacz zależny*).

Zgodnie z orzecznictwem jak piśmiennictwem samoistnym posiadaczem jest ten, kto postępuje z rzeczą jak właściciel, o czym świadczą okoliczności dostrzegalne dla innych osób, wyrażające wolę posiadacza do wykonywania prawa własności (por. wyrok SN z 19 grudnia 2000 r., V CKN 164/00 i postanowienie SN z 28 lutego 2002 r., III CKN 891/00).

Posiadanie jest związane z określonym stanem faktycznym, tj. z faktem, iż dana nieruchomość jest w obrębie władania danej osoby.

Dla stwierdzenia faktu posiadania nie jest konieczny żaden tytuł prawny do nieruchomości, którą osoba faktycznie włada (np. prawo własności).

Posiadaczem samoistnym jest osoba, która włada faktycznie rzeczą jak właściciel. Chodzi tutaj o zachowywanie się jak właściciel i przejawianie woli do bycia traktowanym jak właściciel. Przejawem posiadania samoistnego jest pobieranie pożytków, ponoszenie obciążeń związanych z rzeczą np. opłacanie podatków, uprawianie nieruchomości i zbieranie plonów, nawożenie, wykonywanie prac zabiegów agrotechnicznych. Zgodnie art. 337 kodeksu cywilnego nie oznacza to oczywiście, że dana osoba musi osobiście te prace wykonywać na danej nieruchomości, chodzi o to, aby taka osoba (posiadacz samoistny) faktycznie wykonywał czynności zarządcze nad tą nieruchomością, bowiem *posiadacz samoistny* nie traci posiadania przez to, że oddaje drugiemu rzecz w posiadanie zależne.

Posiadaczem samoistnym będzie np. osoba która zakupiła nieruchomość na podstawie umowy sprzedaży zawartej bez wymaganej formy aktu notarialnego. Taka umowa nie przenosi prawa własności z uwagi na brak wymaganej formy. Niemniej jednak osoba ta weszła w posiadanie nieruchomości i zachowuje się tak, jakby była właścicielem. Posiadaczem samoistnym będzie także osoba, która weszła w posiadanie danej nie-

ruchomości bez żadnego tytułu prawnego i zachowuje się w stosunku do tej nieruchomości jak właściciel. Czyli faktycznie nią włada, samodzielnie ją użytkuje, uprawia, ponosi ciężary związane z tą nieruchomością, pobiera pożytki itp.

Od posiadania samoistnego należy odróżnić posiadanie zależne, które nie uprawnia do zasiedze-

nia. Polega ono na możliwości władania rzeczą nie jak właściciel, lecz jak podmiot któremu przysługuje inne, niż prawo własności, uprawnienie np. włada nieruchomością na podstawie umowy dzierżawy, umowy użyczenia, umowy najmu itp.

Dla oceny, czy posiadacz włada nieruchomością jak właściciel nie jest wystarczająca tylko zewnętrzna manifestacja posiadania, ale również wewnętrzna chęć władania nieruchomością w ten sposób (nastawienie psychiczne).

Za taki przejaw woli wobec osób trzecich można uznać np.:

- uiszczanie podatków związanych z posiadaniem nieruchomości lub opłat z tytułu użytkowania wieczystego (w zależności od prawa, którego podmiotem uważa się posiadacz)
- wskazywanie w dokumentach np. we wnioskach kierowanych do różnych instytucji siebie jako władającego daną nieruchomością
- wytyczenie granic i ogrodzenie danej nieruchomości.
- uprawianie i pobieranie pożytków z danej nieruchomości, itp.

Odnotować należy również, iż w prawie polskim posiadanie zależne (stan wyłączający zasiedzenie) może przejść w posiadanie samoistne - decydujące będzie ustalenie zmiany nastawienia posiadacza do wykonywania odnośnie nieruchomości uprawnień jak właściciel i rozpoczęcie manifestowanie tej zmiany na zewnątrz w sposób jawny. W taki sposób np. dzierżawca po wygaśnięciu umowy dzierżawy jeśli nie zwróci nieruchomości wydzierżawiającemu i nadal ją będzie użytkował, bez wyraźnego sprzeciwu wydzierżawiającego może po upływie odpowiedniego okresu czasu (30 lat) stać się jej właścicielem.

Zgodnie z art. 340 kodeksu cywilnego domniemywa się ciągłość posiadania. Niemożność posiadania wywołana przez przeszkodę przemijającą nie przerywa posiadania.

Kolejną przesłanką jaka musi zaistnieć aby można było nabyć własność nieruchomości w drodze zasiedzenia jest upływ czasu.

W odniesieniu do nieruchomości może być to 20 lub 30 lat w zależności od tego czy samoistny posiadacz nieruchomości włada nieruchomością będąc w dobrej albo złej wierze. Dobra wiara istnieje wtedy, gdy posia-

dacz włada nieruchomością, pozostając w uzasadnionym przekonaniu, iż jego władczenie jest zgodne z przysługującym mu prawem. Dobra lub zła wiara wpływa wyłącznie na długość czasu, jaki musi upłynąć do nabycia nieruchomości przez jej posiadacza samoistnego. Od 01 października 1990 roku, w odniesieniu do wszystkich nieruchomości, bez względu na to kto jest jej wła-

ścicielem, czas niezbędny do jej zasiedzenia wynosi 20 lat (dla posiadacza będącego w dobrej wierze) lub 30 lat (dla posiadacza będącego w złej wierze).

Dobra wiara w świetle orzecznictwa oznacza usprawiedliwione przekonanie posiadacza, że przysługuje mu prawo własności nieruchomości. Stan, w którym posiadacz wie, że nie jest właścicielem nieruchomości lub nie zdaje sobie z tego spraw z powodu nie dołożenia należytej staranności oznacza, iż taka osoba pozostaje w złej wierze (por. uchwała SN z 6 grudnia 1991 r., III CZP 108/91). Co istotne, posiadacz, który po objęciu danej nieruchomości w posiadanie samoistne zorientował się później, że nie jest jej rzeczywistym właścicielem, to taka zmiana dobrej wiary na złą nie wydłuża okresu koniecznego do zasiedzenia nieruchomości (por. postanowienie SN z 25 czerwca 2003 r., III CZP 35/03).

W tym miejscu należy podnieść, że zgodnie z art. 176. § 1 kodeksu cywilnego jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści. Z taka sytuacją będziemy mieć do czynienia np. gdy samoistny posiadacz wszedł w posiadanie nieruchomości, którą poprzednio posiadali we władaniu jego rodzice czy inna osoba.

Niezależnie od tego, że zasiedzenie następuje z mocy samego prawa, niezbędne jest stwierdzenie tego faktu przez właściwy Sąd Rejonowy. W tym celu osoba zamierzająca nabyć własność nieruchomości w drodze zasiedzenia musi złożyć stosowny wniosek i wykazać przesłanki niezbędne do zasiedzenia nieruchomości. Wnioskodawca musi udowodnić fakt władania nieruchomością jako posiadacz samoistny oraz odpowiedni okres czasu władania tą nieruchomością. W tym celu może powołać świadków, którzy zeznaniami potwierdzą fakty wskazane przez wnioskodawcę. również udanie się do sądu z wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia.

Opracowanie: Lilla Perka

Radca prawny Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego

Uwaga: Porady prawne we wtorki i w czwartki – 42 632 70 21

Chrzan nadwarciański.

Konsumenci coraz chętniej sięgają po produkty wyprodukowane z krajowych surowców. Trend ten przybiera na sile. Nic więc dziwnego, że zagraniczne firmy wykorzystują atut rodzimego pochodzenia w reklamach swoich produktów. Trend lokalności i polskości wiąże się z poziomem rozwoju gospodarki i kształtowaniem się rynku. Lokalny patriotyzm, zainteresowanie regionalną produkcją, większa świadomość pochodzenia produktu, postawienie na jakość i indywidualność to wszystko oznaki zwiększającej się świadomości konsumentów.

Nieprzemijająca moda na domowe gotowanie wręcz nabiera rozmachu. Potrawy przygotowywane samodzielnie, bez korzystania z półproduktów stają się coraz bardziej popularne. Szukamy wyzwań smakowych, nowych produktów charakteryzujących się oryginalnością, świeżością oraz wspomnieniem zapachu rodzinnego domu.

Po latach zachwyty nad tym, co zachodnie, zadowalania się masową i taną produkcją polski konsument zaczął zyczyć sobie spojrzeć na to, co bliskie, lokalne i swojskie. Jest gotów płacić za wartość dodaną, jaką rodzime produkty i marki dla niego niosą. Tego typu podejście charakteryzuje dojrzałe rynki, na których patriotyzm lokalny jest trendem dominującym (vide Francja, Niemcy czy Wielka Brytania). Idzie za tym – szczególnie w grupie Millenialsów – element autokreacji.

Polski klient widzi, że krajowe produkty są często lepsze od zagranicznych. I świadomie dokonuje wyboru... Aspekt polskości najlepiej wykorzystały zagraniczne sieci handlowe, które oparły swoje kampanie na polskości, lokalności i pochodzeniu.

Tendencja nie jest nowa. Wiele firm, nie tylko spożywczych, podkreśla polskie pochodzenie produktów,

a przynajmniej deklaruje wspieranie polskich dostawców. W ostatnich latach zjawisko to przybrało na sile z kilku powodów. Pierwsza przyczyna to przesyty zagranicznymi produktami (a na te bardziej luksusowe przeciętnego Kowalskiego nie stać) i poczucie, że produkowane masowo wcale nie są lepsze od polskich. Dotyczy to zwłaszcza żywności. Drugi powód – jesteśmy przyzwyczajeni do polskich produktów, poszukujemy smaków znanych i lubianych. Co znamienne: nie muszą to być polskie firmy, ale marki, które uważamy za nasze. Dotyczy to zarówno produktów, jak i sieci handlowych. Ponadto trzeba pamiętać, że konsument kupuje pod wpływem emocji. Chce nabywać produkty dobrej jakości i coraz częściej jest skłonny za nie więcej zapłacić. A polskie firmy takie wyroby mu zapewniają.

W bardzo wielu państwach, zwłaszcza tych wysoko rozwiniętych, od kilku dekad widoczne jest zainteresowanie żywnością o tradycyjnych metodach produkcji i znanym pochodzeniu. Potrzeba konsumentów znalazła odzwierciedlenie w europejskiej wspólnej polityce rolnej, którą śmiało można określić mianem polityki jakości. Całe europejskie prawodawstwo zmierza w kierunku promowania żywności wysokiej jakości. W 1992 roku Unia Europejska przyjęła

serię rozporządzeń, które otaczają szczególną ochroną producentów, często drobnych, wytwarzających właśnie taką żywność, której szczególne cechy związane są z tradycją i ze środowiskiem, w którym powstaje.

W celu wyróżnienia tych wyjątkowych produktów stworzono europejski system oznaczeń. Jego głównym zadaniem jest, po pierwsze, informowanie konsumentów, że trzymają w ręku produkt wysokiej jakości, po drugie – ochrona producentów przed nieuczciwymi konkurentami, wypuszczającymi na rynek podróbki.

Do tej pory na liście produktów regionalnych i tradycyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zarejestrowano w Polsce 1643 produkty. Ta lista stale się powiększa. Jednym z ostatnio umieszczonych na niej wyrobów jest konfitura z żurawiny z Osse – wsi położonej niedaleko Łodzi.

Tendencje patriotyczne, w tym choćby żywiołowa sympatia dla sportowców czy gremialne kibicowanie narodowej drużynie, to niejedynie przykłady podejścia, które przenosi się także w sferę kuchni. Nie sprawdzają się słowa z wiersza Stanisława Jachowicza: „Cudze chwalicie, swego nie znacie”.

(Źródło: Strefa inspiracji ARR)

Produkty z województwa łódzkiego, które zostały wpisane na Listę Produktów Tradycyjnych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Według stanu na dzień 28.03.2017 roku)

kategoria- sery i inne produkty mleczne (5)

- kozi twaróg z Eufeminowa
- twaróg tradycyjny
- sery kozie z Drużbina
- ser twarogowy z siary
- ser twarogowy szczercowski

kategoria - miody (3)

- miód Ziemi Brzezińskiej, Wzniesień Łódzkich i Rawki
- miody z gminy Żelechlinek
- miody z doliny rzeki Mrogi

kategoria - mięso świeże oraz produkty mięsne (28)

- kiełbasa nadolska tradycyjnie wędzona
- pasztetowa z Nadolnej w pętkach
- gęś owsiana z Bogusławic
- jagnięcina ze świniarki
- kiełbasy szadkowskie wędzone podsuszane
- karczek pieczony z Białej Góry
- kiełbasa swojska z Białej Góry
- kaszanka cienka
- kiełbasa biłska
- szynka cygańska zwana niedźwiedzią z Zaborowa
- kiełbasa chłopska
- szynka wieluńska z lagi
- wędzonki szadkowskie
- wędzone kiełbasy jordanowskie
- nadolski boczek tradycyjnie wędzony
- jordanowska kiełbasa jałowcowa
- pachwina wędzona z Szadku
- kiełbasa sołtysa z Biłskiej Woli
- boczek wędzony z Biłskiej Woli
- szynka domowa z Biłskiej Woli
- boczek wędzony z Zaborowa
- boczek wędzony łuskany z Szadku
- słonina wędzona z Szadku
- kiełbasa felinowska
- wędzonka z beczki
- kaszanka cienka
- salceson gospodarza
- baleron wędzony z Zaborowa

kategoria - wyroby piekarnicze i cukiernicze (25)

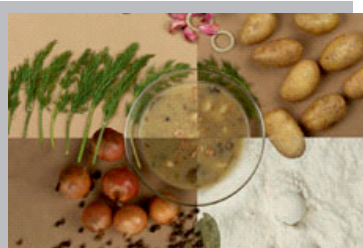
- chleb żytni świąteczny
- chleb dmosiński na tradycyjnym zakwasie
- chleb staropolski z Doliny Mrogi
- piernikowa chatka znad rzeki Mrogi
- piernik z marchwi
- chleb żytni razowy pełnoziarnisty z Białej
- chleb wiejski na zakwasie z pieca ceglanego z Białej
- chleb wiejski łączycy
- chleb łączycy żytni razowy pełnoziarnisty
- chleb kozacki z Ozorkowa
- ciastka zawijane z marmoladą
- babka gotowana
- pączki tradycyjne
- rogaliki drożdżowe bez cukru
- obwarzanki tomaszowskie
- chleb razowy parzony z Ozorkowa
- ciastka ze skwarek (słoninki)
- chleby żytnie szadkowskie
- chleb żytni z mlekiem
- chleb gospodarski z Mrogi
- tatarczuch z Radomska
- obrzędowy chleb z Doliny Mrogi
- chleb nagawski wiecznie świeży
- chleb razowy z Doliny Mrogi z ziarnami zbóż
- chleb gryczany

kategoria - mikategoria - oleje i tłuszcze (3)

- masło z Głuchowa
- masło nagawskie
- masło tradycyjne naturalne szczercowskie

kategoria - gotowe dania i potrawy (21)

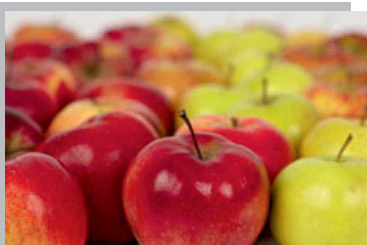
- kapusta z grochem
- obrowska zupa chrzanowa
- zalewajka z zasmażką
- kluski żelazne
- golonka z kapustą zasmażaną
- kotlety z płatków owsianych
- zupa z dyni z Rogowa
- pierogi z kapusta i grzybami z Mrogi Dolnej
- kluski nadziewane z kapustą zasmażaną
- książęca szynka jajeczna
- trzepka
- zupa z bani
- dziad kapuściany
- łubnicki żur smażony
- radomszczańska zalewajka
- jeżowski żur z ziemniaczkami
- plendze kartoflane z Wójcina
- kugiel z Przedborza
- polewka gruszkowa z Gałkowa
- kapłonek (wodzianka) z Gałkowa
- gołąbki z Osin

kategoria - produkty rybołówstwa (2)

- karp z Grabi
- ryby wędzone tradycyjnie z Woli Moszczenickiej

kategoria - orzechy, nasiona, zboża, warzywa i owoce (17)

- chrzan nadwarciański po staropolsku
- ogórek kwaszony spod Wielunia
- ćwikła z chrzanem po łowicku
- powidła śliwkowe łowickie
- ogórki konserwowe po łowicku
- ogórki kwaszone po łowicku
- chrzan znad Środkowej Warty, w laskach
- pikantna konfitura z dzikiego wina
- powidła z papierówek z kobylnik
- ogórki kiszane z Rogowa
- konfitura agrestowa z Osse
- konfitura z żurawiny z Osse
- kapusta kiszona
- w całych głowach
- nagawskie jabłka pieczone z sokiem
- kompot wiśniowy po łowicku
- przecier ogórkowy po łowicku
- szczaw konserwowy po łowicku

kategoria - napoje alkoholowe i bezalkoholowe (14)

- nalewka truskawkowa z Bachorzyna
- dmosiński syrop z malin
- ratafia
- nalewka imbirowo-cytrynowa
- kwas chlebowy
- sok jabłkowy z Kałęczewa
- ratafia malinowa z Nagawek
- nalewka owocowa z Nagawek
- piwa łaskie
- sok pomidorowy z Kałęczewa
- nalewka cierniowa
- nalewka pigwowa
- nalewka z czarnej porzeczki
- syrop malinowy z Lubowidzy

Pszenżyto jare - wiadomości odmianoznawcze z doświadczeń PDO w województwie łódzkim

Pszenżyto jare jest zbożem uprawianym głównie na cele pastewne. Spośród form jarych cieszy się mniejszym powodzeniem niż pozostałe gatunki zbóż. Pomimo małego zainteresowania badania nad odmianami trwa-

ny różniły się pod względem cech rolniczo-użytkowych. W pszenżycie jarym szczególnie ważna jest odporność na wyleganie, gdyż nadal nie ma zarejestrowanych środków chemicznych zapobiegających wyle-

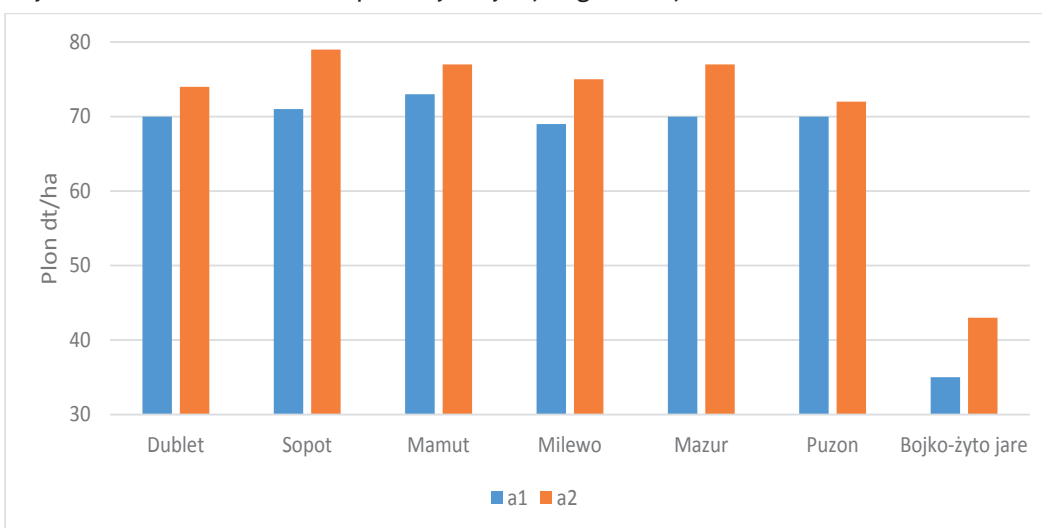
ganiu w tym gatunku. Ważna jest genetyczna odporność odmian pod tym względem. Pszenżyto jare jest gatunkiem dość podatnym na porastanie ziarna w kłosie, jednak różnice odmianowe nadal są niewielkie. Najczęściej występującymi chorobami są septorioza liści i rdza brunatna, a także mączniak prawdziwy oraz septorioza plew. Podobnie jak na innych zbożach, w ostatnich latach na tym gatunku wystąpiła także rdza żółta. Analizując rok 2016 możemy dokonać przeglądu i wyboru odmiany spełniającej nasze wymagania. W oparciu o wyniki doświadczeń, Łódzki Zespół PDO, podjął decyzję o wpisaniu na Listę Odmian Zalecanych do uprawy na terenie województwa łódzkiego na rok 2017 następujących odmian: **Dublet, Mamut, Mazur, Milewo.**

Anna Wardega

COBORU Stacja Doświadczalna Oceny Odmian
w Sulejowie

Wykres 1. Plonowanie odmian pszenżyta/żyta jarego w województwie łódzkim w roku 2016

ją, o czym świadczy pojawianie się nowych odmian w rejestrze. Obecnie w Krajowym Rejestrze znajduje się 12 odmian pszenżyta (stan na dzień 07.04.2017 roku). W ubiegłym roku zarejestrowano odmianę Mamut - DANKO Hodowla Roślin. Warto dodać, że od 2005 roku mamy formę jarą żyta - odmiana Bojko z Hodowli Roślin Smolice. W ramach systemu PDO, odmiany tego gatunku corocznie oceniane są na terenie województwa łódzkiego w trzech doświadczeniach. Ocenę wartości gospodarczej odmian pszenżyta i żyta jarego poznamy "zaglądając" do Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Sulejowie, Zakładu Doświadczalnego Oceny Odmian w Łuźmierzu i Hodowli Roślin Strzelce.

Doświadczenia PDO z pszenżycem jarym prowadzone są na dwóch poziomach agrotechniki - przeciętnym (a1) i intensywnym (a2). Poziom a2 w pszenżycie jarym różni się od poziomu a1 dwoma zabiegami fungicydowymi połączonymi z nawożeniem dolistnym. Nie stosuje się regulatorów wzrostu (brak zarejestrowanych środków).

Najważniejszą cechą wartości gospodarczej niezmiennie pozostaje plenność, która w głównej mierze decyduje o wyborze odmiany do uprawy. Każdy sezon wegetacyjny, ze względu na zmienność warunków wnosi coś nowego do charakterystyki odmian. W roku 2016 głównym problemem była majowa susza. Szczególnie odbiło się to na życie jarym, które wydało tylko pojedyncze źdźbła kłosonośne, a w końcowym efekcie słaby plon. Badane odmia-

Odmiana	Rok wpisania do KR	Wysokość roślin	Wyleganie w fazie dojrzałości młecznej	Wyleganie przed zbiorem	Masa 1000 ziaren
		(cm)	(skala 9°)		(g)
Dublet	2006	96	6,0	4,9	40,3
Sopot	2015	89	7,9	7,7	38,1
Mamut	2016	92	8,4	8,4	43,6
Milewo	2008	104	8,4	6,9	36,6
Mazur	2014	95	8,0	7,2	37,7
Puzon	2015	100	7,7	6,4	36,5
Bojko - żyto jare	2005	139	7,5	6,7	26,5

Skala 9° : 9 - oznacza stan najkorzystniejszy, 1 - oznacza stan najmniej korzystny

Tabela 2. Porażenie odmian pszenżyta/żyta jarego przez ważniejsze choroby na przeciętnym poziomie agrotechniki - a1.

Odmiana	Mączniak prawdziwy	Rdza brunatna	Septorioza liści
	(skala 9°)		
Dublet	7,7	8,1	7,0
Sopot	8,7	9,0	7,0
Mamut	8,4	9,0	7,2
Milewo	8,0	8,8	6,5
Mazur	8,5	9,0	6,9
Puzon	8,5	9,0	6,7
Bojko - żyto jare	8,4	6,6	7,2

Skala 9° : 9 - oznacza stan najkorzystniejszy, 1 - oznacza stan najmniej korzystny

KUPUJ TANIEJ Z PROGRAMEM RABAT ROLNICZY

MOTORYZACJA

ZIARNA I NAWOZY

MASZYNY ROLNICZE

ART. GASTRONOMICZNE

FINANSOWANIE

MODA

Zakupy z Rabatem Rolniczym to:

- ✓ Pewność **najniższej ceny**
- ✓ Wyselekcjonowane **produkty dla gospodarstwa** rolnego i domowego
- ✓ Sprawdzone **jakość**

Sprawdź ofertę!

Wejdź na: www.rabatrolniczny.pl lub zadzwoń: **800 007 444** (bezpłatnie).

W celu uzyskania rabatu należy podać kod Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego: **WIR5**.

OFERTA SPECJALNA DLA CZŁONKÓW IZB ROLNICZYCH

Innowacje w produkcji pasz z użytków zielonych

Trwałe użytki zielone pozostają ciągle niewykorzystanym w pełni źródłem tanich i wartościowych pod względem pokarmowym pasz w żywieniu zwierząt trawożernych. Według danych GUS (2016) zajmują one w Polsce powierzchnię 3,12 mln ha, co stanowi 21,4% w strukturze użytków rolnych. Rola trwałych łąk i pastwisk w gospodarstwie rolnym jest uzależniona od ich udziału w strukturze użytków rolnych, który determinuje kierunki i gałęzie produkcji zwierzęcej. Pozyskiwane z użytków zielonych pasze objętościowe, jako istotny element działu produkcji roślinnej, są przetwarzane czy też uszlachetniane w rynkowe surowce zwierzęce w dziale produkcji zwierzęcej. Tak więc doskonalenie technologii produkcji pasz na użytkach zielonych poprzez wdrażanie innowacji jest sprzężone z technologiami produkcji zwierzęcej.

Na użytkach zielonych intensywnie wykorzystywanych do produkcji pasz w gospodarstwach mlecznych i innych technologiach produkcji zwierzęcej innowacje powinny służyć zwiększeniu pozyskania w paszy podstawowej większej ilości „rodzimego” białka. Pozwoli to zahamować obecne nie tylko w naszym kraju, ale w całej Europie, zjawisko zmniejszania się arealu trwałych użytków zielonych. Przyczyną tego zjawiska jest zwiększający się import śrutu sojowej z krajów trzeciego świata, który implikuje zamianę użytków zielonych na grunty orne z wykorzystaniem ich do produkcji upraw energetycznych (głównie kukurydza) celem zbilansowania dawki pokarmowej. Konieczne jest więc zwiększenie efektywności potencjału produkcyjnego użytków zielonych poprzez optymalizację nawożenia, racjonalną renowację, w tym wykorzystanie roślin motylkowatych, czy też optymalizację zbioru i konserwacji pasz.

W celu poprawy ilości i jakości pasz z trwałych użytków zielonych, zwłaszcza w gospodarstwach specjalizujących się w produkcji mleka, bardzo ważna jest okresowa renowacja łąk i pastwisk. W gospodarstwach mlecznych użytki zielone są systematycznie odnawiane co 5-6 lat. Jeżeli pojawiają się czynniki degradujące łąki i pastwiska, renowację wykonuje się częściej. Innowacje służą doskonaleniu wszystkich metod renowacyjnych. W podsiewie ważną rolę odgrywa odpowiednie przygotowanie darni poprzez zabiegi mechaniczne i chemiczne. Jednym z najważniejszych czyn-

ników powodzenia podsiewu jest dobór odpowiednich odmian hodowlanych. Dlatego niektóre firmy nasienne oferują odmiany predysponowane do podsiewu, których szybkość ukorzeniania się jest szybsza, a zdolność konkurencyjna większa w porównaniu do odmian standardowych. Innowacyjny charakter ma wielowarstwowe otoczkowanie nasion (np. Agricote lub iSeed), które zwiększa tempo kiełkowania i wschodów siewek w darni pierwotnej. Dużą rolę w udaniu się podsiewu pełni technika tego zabiegu, w tym ciągle doskonalone siewniki darniowe.

W całkowitej renowacji darni aktualne pozostaje prawidłowe komponowanie mieszanek nasiennych. Innowacyjne w tym względzie jest układanie mieszanek w oparciu o cechy funkcjonalne komponentów, stosowanie nowych udoskonalonych odmian hodowlanych zapewniających w paszy więcej białka, cukrów lub włókna w zależności od projektowanej dawki pokarmowej dla krów mlecznych, wykorzystanie kilku zróżnicowanych fenologicznie odmian w ramach jednego gatunku zapewniające równomierność podaży paszy w okresie wegetacji, promowanie zestawów wielogatunkowych, w składzie których obok traw i roślin motylkowatych występują ziola, np. babka lancetowata i cykoria pastewna. Z punktu widzenia żywienia zwierząt innowacyjny charakter mają gatunki i odmiany roślin łąkowych zawierające w swoim składzie substancje swoiste, tj. skondensowane taniny czy oksydazę polifenolową, istotne w dawce pokarmowej dla poprawy efektywności wykorzystania azotu przez zwierzęta. W renowacji łąk na glebach torfowych aktualne jest stosowanie specjalistycznych siewników darniowych wprowadzających nasiona bezpośrednio do obumarłej wskutek oprysku herbicydami nieselektywnymi starej darni przy pomocy różnych sekcji wysiewających, np. talerzowych, nożowych lub redlicowych.

Renowacji użytków zielonych towarzyszy szeroko rozumiane nawożenie, obejmujące regulację kwasowości gleby poprzez stosowanie nawozów wapniowych, a także aplikacja makroskładników celem uzupełnienia zasobności gleby oraz żywienia roślin azotem. W skutecznej regulacji kwasowości gleby łąkowej, od której wielokrotnie zależy możliwość wprowadzenia do składu botanicznego runi roślin motylkowatych, bardzo duże znaczenie ma

forma i równomierność aplikacji nawozu wapniowego. Innowacje w tym zakresie polegają na stosowaniu formy tlenkowej wapnia, granulację nawozu i stosowanie siewników nawozowych. Nowością jest także wykorzystanie mieszanin wapnia tlenkowego z węglanowym, co zapewnia szybkość oddziaływania na roślinność łąkową wapnia w warunkach powierzchniowego stosowania nawozu na darń. Innowacyjne w nawożeniu użytków zielonych są nowe formułacje nawozów. W ich składzie znajdują się makro- i mikroelementy, ale także biostymulatory. Nowe kompozycje nawozów są dostosowane do terminu aplikacji w okresie wegetacyjnym, zwiększając odporność roślin na przezimowanie lub stres suszy, a także mogą zwiększać zawartość białka w paszy poprzez odpowiedni dobór form azotu, szybko- i wolnodziałających. Jako innowacyjne należy uznać żywienie roślin łąkowych siarką, której niedobory mogą zakłócać metabolizm azotu. W tym celu promuje się siarczanowe formy nawozów potasowych, wapniowych i magnezowych. Nowością jest stosowanie w nawozach biostymulatorów zwiększających wykorzystanie azotu, np. wyciągu z alg morskich. W racjonalnym odżywianiu roślin łąkowych azotem dąży się do precyzyjnej aplikacji nawozów w zależności od ich potrzeb pokarmowych. W tym celu stosuje się dolistne nawozy płynne w zależności od zieloności runi skanowanej za pomocą fal świetlnych i odpowiednio interpretowanych przez system komputerowy sterujący dyszami opryskiwacza. Poprawy jakości szaty roślinnej dokonuje się także poprzez miejscowe stosowanie herbicydów na podstawie analizy obrazu runi użytków zielonych, w efekcie której występowanie chwastów szerokolistnych (np. szczawiów) uruchamia dyszę opryskiwacza.

W racjonalnej produkcji pasz na użytkach zielonych dużą rolę odgrywa nawożenie nawozami naturalnymi, zwłaszcza płynnymi. W tym zakresie aktualne jest stosowanie nowoczesnych technik aplikacyjnych, zapewniających lepsze wykorzystanie azotu i potasu zawartego w gnojowicy i gnojówce, a także ograniczających obciążenia środowiskowe związane z emisjami składników biogenych. Cele te można osiągnąć dzięki specjalistycznym maszynom, wyposażonym w belki do rozlewania pasowego gnojowicy na powierzchnię użytków zielonych lub sekcje nacinające darń

i aplikujące ten nawóz bezpośrednio do gleby. Innowacyjne jest integrowanie nawożenia nawozami naturalnymi i organicznymi z renowacją runi pierwotnej trwałych użytków zielonych.

W świetle zmian klimatycznych, które w ostatnich latach obserwujemy w Polsce, szczególnie dotkliwe dla stanu siedlisk łąkowych i produktywności użytków zielonych są niedobory wody. Przejawiają się one m.in. pojawianiem się susz atmosferycznych w różnych porach roku, które wskutek braku opadów i wysokich temperatur przyczyniają się do wysuszenia darni użytków zielonych, wpływając negatywnie na wzrost i rozwój płytko korzeniowych roślin łąkowych, zwłaszcza traw. Dla prawidłowego wzrostu i rozwoju roślin, wykorzystania potencjału plonotwórczego siedliska, uzyskania dobrej efektywności zastosowanych nawozów i w efekcie równomiernej podaży paszy w gospodarstwie niezbędne jest zaopatrzenie użytków zielonych w wodę, zwłaszcza w okresach krytycznych. Ten czynnik produkcyjny ma ogromne znaczenie w organizacji gospodarki pastwiskowej. Optymalne zaopatrzenie roślin łąkowych w wodę zapewniają nawodnienia deszczownicami. W wielu krajach świata, także w Europie, deszczowanie użytków zielonych jest powszechnie stosowane. Dozowanie wody w najbardziej technicznie zaawansowanych systemach odbywa się precyzyjnie poprzez sterowanie komputerowe funkcjonowania zraszaczy z uwzględnieniem map glebowych. W tym względzie jako innowacyjne w naszym kraju należy uznać rozpoczęcie stosowania deszczowni szpulowych na trwałych użytkach zielonych. Wspomaganiu decyzji odnośnie terminu i wielkości dawek polewowych służy teledetekcja.

W skali światowej podstawowym sposobem wykorzystania użytków zielonych jest wypas zwierząt na pastwisku. Niestety powierzchnia pastwisk zmniejsza się zarówno w UE, jak również w Polsce. W naszym kraju, areal pastwisk spadł do poziomu 486 tys. ha (GUS, 2016). Z tego względu podejmowane są działania zmierzające do promocji żywienia pastwiskowego, w tym także krów mlecznych. Związane są one z innowacjami technologicznymi w zakresie organizacji żywienia pastwiskowego, jak i techniki udoju mleka. Jednym z nich jest stosowanie mobilnych stacji udojowych, w tym także robotów udojowych, które są przemieszczane na pastwisku wraz ze stadem krów mlecznych. Związane z tym jest stosowanie przenośnych ogrodzeń pastwiskowych, wiat jako miejsc schronienia

zwierząt przed słońcem i innymi niekorzystnymi warunkami pogodowymi oraz stacji żywienia paszami uzupełniającymi runi pastwiskową w dawce pokarmowej. Warunkiem racjonalnego żywienia pastwiskowego jest także monitorowanie plonu runi w okresie wegetacji na poszczególnych kwaterach za pomocą przyrządów pomiarowych oraz automatyczne zadawanie pasz treściwych w celu zbilansowania dawki poszczególnym krowom. Warto nadmienić, że tego typu innowacje na pastwiskach muszą być skorelowane z aspektem zwierzęcym. Chodzi tu o rasy bydła mlecznego przystosowane do wypasu, m.in. Jersey, Montbeliarde, norweska rasa czerwona, rasa normandzka, rasa czerwono-biała. Typowe bydło HF nie jest odpowiednie do żywienia pastwiskowego. Jak wskazują najnowsze badania, duże nadzieje w promocji pastwisk wiąże się z krzyżowaniem ras mlecznych z HF. W polskich warunkach możliwa do uzyskania wydajność mleka od krów żywnych na pastwiskach z paszy podstawowej sięga poziomu 6000 kg. Dlatego żywienie pastwiskowe nigdy nie będzie stosowane w gospodarstwach ukierunkowanych na maksymalizację wydajności. Produkcja mleka z pastwisk może konkurować na rynku jedynie od strony niskich kosztów jednostkowych uzyskanego surowca oraz z punktu widzenia jego lepszej odżywczej jakości. Warunkiem dla podejmowania tego typu innowacji w systemach żywienia krów jest uzyskanie w skupie wyższej ceny za mleko o lepszych parametrach prozdrowotnych.

W technologiach zbioru i konserwacji runi użytków zielonych istnieje wiele innowacji technicznych zastosowanych w maszynach do koszenia, przetrząsania, zgrabiania runi, a także zbioru siana i zakiszania surowca. Przykładem w tym względzie mogą być kosiarki dyskowe z belką tnącą o zróżnicowanej odległości między dyskami obracającymi się rozbieżnie i zbieżnie, stosowanie w kosiarkach zgniataczy pokosów (kondycjonerów), zróżnicowanych w zależności od typu runi łąkowej, montowanie w roztrzaskaczach specjalnych palców w karuzelowych elementach roboczych, stosowanie zgrabiarek z przenośnikiem taśmowym dla runi z dominacją roślin motylkowatych, itd. W produkcji siana szeregiem innowacji występuje w konstrukcjach budynków do dosuszania siana zimnym lub gorącym powietrzem. Z kolei w produkcji kiszonek, zwłaszcza z runi przewiędnętej, innowacje dotyczą m.in. równomiernego zagęszczania surowca w balotach lub silosie, stosowania nowych rozwiązań technicznych w owijaniu balotów,

w tym prostopadłościennych, czy też doboru i dawek dodatków kiszonkarskich.

Upowszechnianie i wdrażanie innowacji w produkcji pasz na trwałych użytkach zielonych do praktyki rolniczej jest kluczowe dla zwiększenia znaczenia łąk i pastwisk w bazie paszowej gospodarstw nie tylko w Polsce, ale w całej Unii Europejskiej. W tym celu w 2012 roku stworzono koncepcję Europejskiego Partnerstwa Innowacyjnego na rzecz zrównoważonego i wydajnego rolnictwa (EIP-AGRI). Jedną z aktywności EIP-AGRI jest tworzenie grup eksperckich w konkretnych obszarach tematycznych rolnictwa, wśród których znalazły się także trwałe użytki zielone. W efekcie prac grupy eksperckiej zdefiniowano priorytety w innowacjach i badaniach łąkarskich dla zwiększenia produkcji pasz na trwałych użytkach zielonych w warunkach zrównoważonego systemu gospodarowania. Aktualnie podejmowane są działania dla upowszechniania i wdrażania innowacji w produkcji pasz na trwałych użytkach zielonych do praktyki rolniczej. Można je realizować, m.in. poprzez różne instrumenty w programie ramowym Unii Europejskiej w zakresie badań i innowacji na lata 2014-2020 – „Horyzont 2020”. Jednym z nich są akcje wspierające i koordynujące, w ramach których od 1 stycznia 2017 roku rozpoczęto 3-letni projekt INNO4GRASS pt. „Wspólna przestrzeń innowacyjna dla zrównoważonego gospodarowania na użytkach zielonych w Europie”. W konsorcjum bierze udział 20 partnerów reprezentujących sferę naukowo-badawczą oraz praktykę rolniczą z Niemiec, Holandii, Belgii, Francji, Irlandii, Włoch, Szwecji i Polski. Koordynatorem projektu jest Grünlandzentrum e.V. z Niemiec, a partnerami z Polski – Katedra Łąkarstwa i Krajobrazu Przyrodniczego UP w Poznaniu oraz Wielkopolska Izba Rolnicza. Celem ogólnym projektu jest zacieśnienie współpracy nauki z praktyką rolniczą dla wdrożenia innowacyjnych systemów gospodarowania na użytkach zielonych w celu zwiększenia opłacalności produkcji zwierzęcej w zakresie chowu bydła mlecznego, mięsnego i owiec, przy jednoczesnym zapewnieniu pozyskiwania wielu usług ekosystemowych.

prof. dr hab. Piotr Goliński

Katedra Łąkarstwa i Krajobrazu Przyrodniczego

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

ul. Dojazd 11, 60-637 Poznań

Komisja Europejska zatwierdziła zmianę Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020. Aktualna wersja PROW 2014-2020 dostępna jest pod adresem <http://www.minrol.gov.pl/Wsparcie-rolnictwa/PROW-2014-2020>.

Najbardziej istotne – z punktu widzenia warunków dostępu do wsparcia – zmiany, objęte propozycją modyfikacji PROW 2014-2020:

1. W działaniu M03 Systemy jakości produktów rolnych i środków spożywczych, poddziałaniu 3.1 – Wsparcie na przystępowanie do systemów jakości, typie operacji – Wsparcie dla nowych uczestników systemów jakości. Zmiana dotyczy wydłużenia okresu pomocy z trzech do pięciu lat, w trakcie którego uczestnicy poszczególnych systemów jakości, będą mogli ubiegać się o refundację

kosztów ponoszonych z tytułu uczestnictwa w wybranym systemie jakości.

2. W działaniu M04 Inwestycje w środki trwałe w poddziałaniu 4.2 – Wsparcie inwestycji w przetwarzanie produktów rolnych, obrót nimi lub ich rozwój w typie operacji Przetwórstwo i marketing produktów rolnych. Zmiana polega na zwiększeniu maksymalnej wysokości pomocy w ramach poddziałania z 3 000 000 zł do 10 000 000 zł dla jednego beneficjenta.

3. W działaniu M10 Działanie rolno-środowiskowo-klimatyczne w poddziałaniu 10.2 – Wsparcie ochrony i zrównoważonego użytkowania oraz rozwoju zasobów genetycznych w rolnictwie w Pakiecie 7. Zachowanie zagrożonych zasobów genetycznych zwierząt w rolnictwie. Zmiana polega na zwiększeniu stawki dla koni z dotych-

czas obowiązującej 1500 zł/szt. dla wszystkich ras na stawkę 1900 zł/szt. dla koni małopolskich i wielkopolskich oraz 1700 zł/szt. dla koni pozostałych ras objętych wsparciem.

4. W działaniu M11 Rolnictwo ekologiczne. Zmiana dotyczy wprowadzenia możliwości objęcia wsparciem w ramach działania również nowo nasadzonych ekologicznych upraw sadowniczych.

Podstawa prawna

Komisja Europejska zatwierdziła zmianę decyzją Wykonawczą Komisji C(2017)2604 z dnia 18.04.2017 r. zatwierdzającą zmianę programu rozwoju obszarów wiejskich dla Polski do celów wsparcia w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz zmieniającą decyzję wykonawczą C(2014) 9783.

Źródło: MRiRW

UBEZPIECZENIE NASTĘPSTW NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKÓW Kierowcy i Pasażerów Pojazdu Mechanicznego

Nieszczęśliwy wypadek w ubezpieczeniu Następstw Nieszczęśliwych Wypadków kierowcy i pasażerów definiowany jest jako nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, pozostające w związku z ruchem pojazdu mechanicznego, w następstwie którego ubezpieczony niezależnie od swojej woli doznał obrażeń ciała lub zmarł.

Definicja pojęcia *ruchu pojazdu* rozumiana jest znacznie szerzej niż potoczne znaczenie tego zwrotu. Dlatego zakresem ochrony w ramach *Następstw Nieszczęśliwych Wypadków kierowcy i pasażerów* objęte są szkody nie tylko powstałe w następstwie poruszania się pojazdu, ale także bezpośrednio związane z jego użytkowaniem - podczas wsiadania i wysiadania, bezpośrednio przy załadunku lub rozładunku pojazdu, postoiu i naprawie na trasie jazdy oraz wskutek upadku, pożaru, czy wybuchu pojazdu.

Przedmiotem ubezpieczenia są następstwa nieszczęśliwych wypadków powstałych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw europejskich. Osobami ubezpieczonymi są zarówno kierowca jak i pasażerowie. Należy zaznaczyć, że nie są to osoby wymienione w polisie czy innym dokumencie z imienia i nazwiska, lecz każdy kierujący pojazdem w chwili wypadku oraz uczestniczący w nim pasażerowie.

Wysokość świadczenia zależy od umówionej sumy ubezpieczenia. **Możliwa jest sytuacja kumulacji świadczeń, w której poszkodowany otrzyma świadczenia z tytułu zawartych kilku umów ubezpieczeń (np. poszkodowany otrzyma kolejno świadczenia z ubezpieczenia: Następstw Nieszczęśliwych Wypadków pracowników, czy w pakiecie mieszkaniowym lub turystycznym).** Podobnie na wypłatę odszkodowania nie mają wpływu świadczenia wypłacone w ramach ubezpieczenia społecznego np. poszkodowany w wypadku przy pracy -kierowca otrzyma również świadczenie przyznane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenie wypłacane jest do wysokości sumy ubezpieczenia, która stanowi górną granicę jego odpowiedzialności i stanowi maksymalną wysokość,

ubezpieczeń, korzystając z jednego z przewidzianych warunkami umowy wariantów sum ubezpieczenia.

W Towarzystwie nie odpowiadamy m.in. za szkody w odniesieniu do kierowcy - będącego po spożyciu alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających i substancji psychotropowych, chyba że nie miało to wpływu na powstanie nieszczęśliwego wypadku oraz spowodowanych umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Nie odpowiadamy również za szkody powstałe w wyniku: działań pasażera będącego w stanie po użyciu alkoholu, pod wpływem narkotyków lub innych środków odurzających, środków psychotropowych oraz jeżeli podjął jazdę z kierowcą będącym w stanie po użyciu alkoholu, pod wpływem narkotyków lub innych środków odurzających, środków psychotropowych, jeżeli działania te miały wpływ na powstanie nieszczęśliwego wypadku; powstałe z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa pasażera oraz w związku z popełnieniem lub usiłowaniem popełnienia przestępstwa, samobójstwa lub samookaleczenia, a także: jeżeli kierowca lub pasażer nie mieli zapiętych pasów bezpieczeństwa, o ile zachodzi związek przyczynowy między brakiem zapięcia pasów, a następstwami nieszczęśliwego wypadku oraz w przypadku, gdy liczba pasażerów pojazdu określonego w umowie ubezpieczenia była większa, aniżeli dopuszczalna liczba miejsc określona w dowodzie rejestracyjnym.

Obecnie, pomimo istniejących na naszym rynku ofert z wyższymi wariantami, najczęściej zawierane ubezpieczenia kształtują się na dosyć niskim poziomie - standardowo od 5 do 10 tys. zł. Ten dominujący niski poziom ubezpieczeń prowadzi do rozczarowań związanych z wysokością przyznanego świadczenia. Przy doznaniu znacznego i bolesnego uszczerbku, przyznane świadczenie będące częścią sumy ubezpieczenia, wywołuje niezadowolenie poszkodowanego, dając tym samym poczucie pozorności ochrony ubezpieczeniowej. Z tych względów **suma ubezpieczenia w ubezpieczeniu Następstw Nieszczęśliwych Wypadków kierowcy i pasażerów powinna być określana na możliwie wysokim poziomie.**

W naszym Towarzystwie podstawowa suma ubezpieczenia dla jednego Ubezpieczonego wynosi: 5 tys. zł, 10 tys. zł, 15 tys. zł, lub 25 tys. zł. Po opłaceniu dodatkowej składki Ubezpieczający może ustalić dla kierowcy pojazdu sumę ubezpieczenia stanowiącą 2 - lub 4 - krotność podstawowej sumy ubezpieczenia tj. w przypadku 2 - krotności: 10 tys. zł, 20 tys. zł, 30 tys. zł lub 50 tys. zł, a w przypadku 4 - krotności: 20 tys. zł, 40 tys. zł, 60 tys. zł lub 100 tys. zł. **Suma ubezpieczenia dla każdego Ubezpieczonego nie ulega zmniejszeniu o wypłacone świadczenia i odnawia się do pierwotnej wysokości - za wyjątkiem wypłaty świadczenia z tytułu śmierci oraz wypłaty 100% sumy ubezpieczenia.** Zawarcie umowy ubezpieczenia Następstw Nieszczęśliwych Wypadków kierowcy i pasażerów może nastąpić **tylko jednocześnie** z zawarciem ubezpieczenia obowiązkowego *Odpowiedzialności Cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego* lub *Autocasco*. Umowę zawiera się na okres 12 miesięcy.

Z umowy ubezpieczenia przysługują świadczenia z tytułu doznanych urazów zgodnie z tabelą znajdującą się w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia oraz z tytułu śmierci ubezpieczonego. Ponadto Towarzystwo zwraca w ramach sumy ubezpieczenia celowe i udokumentowane koszty: sprowadzenia zwłok - do wysokości 50% sumy ubezpieczenia, pogrzebu - do wysokości 10% sumy ubezpieczenia. **Dodatkowo poza sumą ubezpieczenia zwracane są koszty jednorazowego nabycia protez i środków pomocniczych zalecanych przez lekarzy - do wysokości 10% sumy ubezpieczenia.**

W razie wystąpienia wypadku, poszkodowany jest zobowiązany do dostarczenia dokumentów niezbędnych do ustalenia zasadności i wysokości roszczenia. **Zobowiązany jest również do zwolnienia lekarzy, placówki służby zdrowia oraz innych instytucji z obowiązku zachowania tajemnicy lekarskiej i wyrazić zgodę na udostępnienie dokumentacji z przebiegu leczenia.**

Świadczenie wypłaca się w wysokości stanowiącej taki procent sumy ubezpieczenia, jaki wynika z tabeli urazów. Jeżeli wskutek wypadku doszło do wielu urazów, to świadczenie wypłaca się po zsumowaniu procentów odpowiadających poszczególnym urazom. Wysokość świadczenia nie może przekroczyć 100% sumy ubezpieczenia. Świadczenie wynikające z umowy ubezpieczenia wypłacane jest ubezpieczonemu (poszkodowanemu kierowcy, pasażerom), a w razie śmierci ubezpieczonego - uprawnionym. W przypadku braku wskazania uprawnionych, świadczenie z tytułu śmierci wypłaca się członkom rodziny zmarłego według następującej kolejności: małżonkowi, dzieciom, rodzicom oraz innym ustawowym spadkobiercom zmarłego.

Szanowni Państwo, dzisiaj, kiedy samochód stał się niezbędnym w naszym codziennym życiu, warto zainwestować w dodatkową ochronę zdrowia i życia najbliższych. Koszt zawarcia takiej polisy zaczyna się już od kilku złotych miesięcznie.

Zachęcając do skorzystania z oferty, zapraszamy do jednostek terenowych Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” oraz do naszych Przedstawicieli, gdzie dopasujemy ochronę ubezpieczeniową oraz składkę do Państwa potrzeb.

TOWARZYSTWO
UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH

T U W

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”

Biurowo Regionalne w Łodzi

ul. Swojska 4, 91-342 Łódź

tel. 42 640-68-53

e-mail: lodz@tuw.pl

www.tuw.pl

która może być wypłacona z ubezpieczenia *Następstw Nieszczęśliwych Wypadków kierowcy i pasażerów* każdemu z ubezpieczonych, a w przypadku ich śmierci uprawnionym. Standardowo wysokość sumy ubezpieczenia określa ubezpieczający w porozumieniu z zakładem

ŚWIEŻE I ZDROWE BO ZE ZJAZDOWEJ

Zapomniane warzywa, zapomniane smaki... (cz.1)

Topinambur słonecznik bulwiasty

Dziś do łask wracają zapomniane warzywa, popularne w dawnej polskiej kuchni. Wszystkie są skarbnicą witamin i cennych składników mineralnych. Ponadto mają ciekawe, również nietypowe aromaty, które mogą nadać najprostszym potrawom oryginalny smak.

Topinambur, salsefia, skorzonera, pasternak...

Są to podziemne części warzyw, którym w dawnej Polsce nadano różne ciekawe przydomki. Topinambur nazywano świńskim orzechem lub gdulą. Salsefia to kozibród, bo jej brązowy i włochaty korzeń przypominał kozią brodę. Skorzonera to inaczej wężymord, w medycynie ludowej używana jako remedium na żmijowy jad.

Topinambur słonecznik bulwiasty

Do polskiej kuchni trafił już w XVII wieku, polecany jako dodatek do dań mięsnych i rybnych. W XIX wieku propagatorki jarskiej kuchni polecały go ze względów zdrowotnych. W XX wieku bulwy przegrały jednak z ziemniakami. Topinambur z wyglądu przypomina ziemniaka z jasnożółtym miąższem. Ma cienką skórkę, której nie trzeba obierać, wystarczy umyć. W trakcie gotowania lub pieczenia staje się coraz słodszy. Przetworzony rozpada się na papkę. Zawarte w nim pektyny i błonnik pomagają w oczyszczaniu organizmu, wiążąc szkodliwe związki i przyspieszając ich wydalanie poprzez pobudzenie ruchów jelit. Jest wartościowym składnikiem w diecie, także cukrzykowej z powodu zawartości inuliny. Topinambur wspomaga leczenie chorób płuc i koi napady suchego, męczącego kaszlu. Udowodniono, że przeciwdziała nowotworom. Dzięki bardzo dużej zawartości koloidalnej krzemionki odbudowuje jędrność skóry, nadaje blask włosom oraz paznokciom. Ponadto bogaty jest w potas, zawiera dwa razy więcej witaminy C i B niż ziemniak, a kilka jego bulw pokrywa dzienne zapotrzebowanie na żelazo u dzieci.

Salsefia i skorzonera

Oba warzywa znano już w starożytności, a z czasem trafiły do Europy Środkowej. Przyrządzano je jak szparagi, w sosie holenderskim, beszamelu, smażone i panierowane, w cieście naleśnikowym.

Skorzonera ma jadalne korzonki czarne lub brązowe. Trzeba je dokładnie umyć, obrać a potem jeszcze raz wypłukać. Biały, soczysty miąższ po ugotowaniu przypomina w smaku szparagi. Zawiera sporo skrobi i cenne składniki takie jak potas, magnez, sód, fosfor, żelazo, wapń, a także karoten i witaminy: B1, B2, C i E. Wzmacnia odporność i poprawia trawienie, gdyż ma w sobie naturalny probiotyk – inulinę. Warzywo to polecane jest więc dla cukrzyków.

Salsefia spokrewniona jest ze skorzonką. Jej korzenie są jasne i stożkowate, ale po obraniu łatwo ciemnieją. Dobrze jest skropić je cytryną. W smaku przypomina połączenie pietruszki i skorzonki. Zawiera dużo potasu, wapnia, skrobi, żelaza, magnezu, fosforu, soli mineralnych oraz naturalną inulinę. Jest dobrym źródłem witaminy A, B1, B2, C, E. Działa oczyszczająco na organizm. Korzenie salsefii spożywa się po ugotowaniu, podobnie jak szparagi. Jej młode liście nadają się do przyrządzania sałatek. Jest doskonała do surówek i jako dodatek do potraw mięsnych. Jadalne są również młode pędy, które można przyrządzić na surowo lub jak szparagi. Wykorzystuje się też kwiaty i nasiona jako dodatek do sałatek. Z korzeni można też przygotowywać zupy, gotować je, smażyć, dusić i zapiekać.

Pasternak

Pasternak znany już w XV w. figurował w spisie „dworskich rachunków” króla Władysława Jagiełły. Podawano go w dni postne do ryb. W XVIII w. występował koło marchwi jako nieodłączny składnik staropolskich zup, gęstych sosów oraz dodatek do mięs. Dość rzadko wykorzystywany w okresie dwudziestolecia międzywojennego. Dzisiaj piecze się go z przyprawami, robi chipsy albo zupy kremy. Pasternak łatwo pomylić z pietruszką, ale jest od niej słodszy. Ma więcej skrobi i z powodzeniem zastępuje ziemniaki. Jest dobrym źródłem witaminy C, białka, pektyn i błonnika. Zawiera też magnez, wapń, żelazo, potas, witaminy A, PP i E. Obniża ciśnienie krwi, działa przeciwbólowo, antyreumatycznie i moczopędnie. Odtruwa organizm. Dawniej podgrzewano go w winie i podawano jako lek na przeziębienie.

Zdrowe ciasto z topinamburem i orzechami

Składniki

150 g orzechów włoskich
15 g ziaren słonecznika
25 g rodzynek
200 g maki
1 łyżeczka sody oczyszczonej
¼ łyżeczki proszku do pieczenia
½ łyżeczki cynamonu
szczypta soli
300 g bulw topinamburu
2 jajka
½ szklanki oleju
½ szkl. + 2 łyżki melasy owocowej lub syropu np. daktylowego, klonowego lub
½ szkl. brązowego cukru

Orzechy i słonecznik prażymy na patelni. Orzechy częściowo obieramy z łupinek i 100g mielimy na mąkę, pozostałe siekamy i odkładamy.

Mąkę przesiewamy z sodą, proszkiem, solą i cynamonem. Topinambur dokładnie szorujemy i ścieramy na tarce. Jajka roztrzepujemy z olejem i melasą (lub syropem), dodajemy topinambur. Wsypujemy suche składniki, mieszamy. Na końcu dodajemy uprażony słonecznik, rodzynek i połowę posiekanych orzechów (reszta jest do dekoracji).

Ciasto przekładamy do keksówki (20 x 10 cm) wyłożonej papierem do pieczenia i wkładamy do piekarnika nagrzanego do 165 0C. Pieczemy ok. 30-40 minut, do suchego patyczka.

Krem

135 g serka kremowego
1 łyżka miodu
Cynamon i orzechy laskowe do dekoracji.
Serek i miód mieszamy łyżką, smarujemy wierzch wystudzonego ciasta, posypujemy cynamonem i orzechami.

Prosta witaminowa surówka z pasternaku

Do wersji podstawowej można dodać orzechy, uprażone migdały, rodzynek lub suszoną żurawinę.

Składniki

4 korzenie pasternaku
2 twarde jabłka
Sok z cytryny, cukier brązowy lub syrop z agawy
Pasternak obierz cienko i zetrzyj na tarce o grubych oczkach. Skrop sokiem z cytryny. Jabłka obierz i także zetrzyj na tarce. Połącz z pasternakiem. Dodaj resztę soku z cytryny, cukier lub syrop. Wymieszaj delikatnie i wstaw do lodówki na mniej więcej pół godziny. Podawaj schłodzoną.

Zapomniane warzywa powoli wracają do łask. Cieszą się wegetariani i innych miłośników warzyw dla których stanowią znakomite urozmaicenie i uzupełnienie diety. Tym bardziej, że mają niezwykle walory zdrowotne. Coraz częściej można spotkać je na ekotargach, w sklepach ze zdrową żywnością, na lokalnych bazarkach i oczywiście na rynku hurtowym „Zjazdowa”.

Zapraszamy Państwa na zakupy!!!

Źródło przepisów: www.kwestiasmaku.com www.candycompany.pl

Łódzki Rynek Hurtowy Zjazdowa S.A.

ul. Budy 4 91-610 Łódź tel.: 42 650 87 02 marketing@zjazdowa.com.pl <http://www.zjazdowa.com.pl>

Patronat

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Patronat

Marszałek Województwa
Łódzkiego

Wójt Gminy
Buczek

BUCZKOWSKA TRUSKAWKA

- marką województwa łódzkiego

**MARTIN
CINTRON
NO
MERCY**

Enej

**Kate
Ryan**

PROGRAM IMPREZY:

24 CZERWCA 2017 R.

- 09:00 - Rozgrywki Truskawkowej Ligi Gminy Buczek (Zespół Szkoły Podstawowej i Gimnazjum Publicznego w Buczku)
- 13:00 - VI Runda Mistrzostw Polski i Pucharu Polski Super Enduro (wjazd od ulicy Zielonej oraz ulicy Szadek)
- 17:00 - Talent Show DiscoPolowanie
- 18:00 - Powitanie zaproszonych gości
- Wręczenie aktów nadania tytułu Honorowego Obywatela Gminy Buczek
- Wręczenie nagród dla zwycięzców w konkursach truskawkowych
- 19:00 - Występ zespołu D-Bomb
- 20:00 - Występ zespołu Calibra
- 21:00 - Występ zespołu Andre
- 22:00 - Występ zespołu Playboys
- 23:00 - Gwiazda wieczoru – Martin Cintron of NO MERCY
- Pokaz sztucznych ogni
- Zakończenie imprezy

DISCO polowanie z

25 CZERWCA 2017 R.

- 09:00 - Finał Truskawkowej Ligi Gminy Buczek (Zespół Szkoły Podstawowej i Gimnazjum Publicznego w Buczku)
- 11:00 - VII Runda Finałowa Mistrzostw Polski i Pucharu Polski Super Enduro (wjazd od ulicy Zielonej oraz ulicy Szadek)
- 11:00 - Wyciąg Truskawkowy w klasyfikacji CHALLENGE 2017 Komisji Masters PZKol
- 15:30 - Wręczenie nagród dla wyłonionego Mistrza Polski sezon 2017 oraz zdobywcy Pucharu Polski Super Enduro
- 17:30 - Występ Kabaretu Pod Wyrwigroszem
- 18:30 - Wręczenie nagród zwycięzcom Truskawkowej Ligi Gminy Buczek
- 19:00 - Występ zespołu True Colors Band
- 20:00 - Występ Kate Ryan
- 21:00 - Gwiazda wieczoru Enej
- Pokaz sztucznych ogni
- Zakończenie imprezy

DODATKOWE ATRAKCJE:

- stoiska promocyjne i stoiska branżowe firm związanych z produkcją truskawki
- gastronomia
- wesole miasteczko
- patelnia plenerowa

Święto Truskawki odbędzie się na placu przy ulicy Parkowej w Buczku

Patronat Medialny:

Wyłącznie Partnerzy Medialni Festiwalu Discopolowanie z Polo TV:

Sponsorzy Festiwalu
Discopolowanie z Polo TV:

ZDUŃSKA WOLA | ŁASK

